

ΕΣΤΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τόμος Ημέρης

Συνδρομή Ιησούς: 'Εν Ἐλαδῖ φρ. 10, ίν τῇ ἀλλοδαπῇ φρ. 20.—Αἱ συνδρομαι ἄρχονται ἀπὸ
Ιανουαρίου Ιησούς καὶ εἰς Ιησούς—Γραφεῖον τῆς Διεύθυνσεως: 'Οδὸς Σταθείου, 6.

9 Απριλίου 1878

ΠΑΝΟΜΟΙΟΤΥΠΟΝ ΤΗΣ ΥΠΟΓΡΑΦΗΣ ΤΟΥ
ΘΕΟΦΙΛΟΥ ΚΑΪΡΟΥ*Θεόφιλος Καΐρης.*

ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΘΕΟΦΙΛΟΥ ΚΑΪΡΟΥ

Πρὸς τὸν Κύριον Ἰωάννην Κυριακόν.

Φίλε καὶ ἀδελφὲ,

Ο καλὸς καὶ ἀγαθὸς φίλος ἡμῶν Ι. Σωφάνης ἐγνωστοποίησεν εἰς ἐμὲ τοῦ φιλογενοῦς ἐκείνου καὶ φίλομούσου ἀνδρὸς, τοῦ μακαρίου θείου σου, τὸν ἀποσδόκητον θάνατον, καὶ τὴν αἰφνίδιον ἀπὸ Παρισίων ἀναγέρησίν σου.

Πόσον δὲ ἐγκάρδιον ἀληθῶς ὁδύνην καὶ θλίψιν ἐδοκίμασα, μόνος δύναται νὰ φαντασθῆσῃ διότι μόνος ἡξερεῖς καὶ ποίαν διάθεσιν εἶχον πρὸς τὸν μακαρίτην, καὶ ποίαν ἀδελφικὴν ἀγάπην σώζω πρὸς σέ.

Ἄλλα, φίλε Ἰωάννη, αἱ τοιαῦται μάλιστα περιτάσσεις ἀποδεικνύουσιν εἰς ἡμᾶς τὸ ἀστατον τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων, τὸ βέβαιον τοῦ μέλλοντος βίου, καὶ διὰ δὲ ἀνθρωπος δὲν πρέπει νὰ ἀναθέτῃ δλας αὐτοῦ τὰς ἐλπίδας εἰς πρᾶγμα, τὸ δποιον μικρά τις ἀφορμὴν νὰ ἀνατρέψῃ δύναται. Ταῦτα δὲ καὶ τὰ τοιαῦτα κατὰ νοῦν φέροντες, πρέπει νὰ παρηγορῶμεν αὐτοὶ ἔκυτούς διότι κκνεῖς δὲν δύναται νὰ παραμυθῆσῃ ἀληθῶς τὸν τεθλιμμένον, εἰμὴν αὐτὸς ἔκυτον, ἀνατρέχων πάντοτε εἰς ἔκεινον, δοτις ποτὲ βέβαια οὔτε τὸν ἐγκατέλιπεν, οὔτε εἰς δύνατὸν νὰ τὸν ἐγκαταλίπῃ.

Αὐτὸν ἐγνώριζον ποίαν ψυχὴν ἔχεις, καὶ τὶς εἰσκαὶ, θήσεον σὲ γράψει περισσότερα, τόρα δὲ τοῦτο μόνον προσθέτω. Αὐτὸν δύνατὸν νὰ ἔξικονομήσῃς τὰ ἀναγκαῖα ἔξοδά σου, ἐπέστρεψε εἰς Παρισίους διὰ νὰ τελειοποιήσῃς εἰς τὰ μαθήματά σου· εἰ δὲ καὶ τοῦτο εἰναι ἀνοικονόμητον, προσπάθησε, δοσον τὸ δύνατὸν ταχύτερον, νὰ ἐμβῆς εἰς τίμιον τι καὶ ἐπωφελές ἐπάγγελμα· διότι ή εἰς ἐπωφελῆ καὶ χρήσιμα ἔργα ἐνασχόλησις εἰναι μία τῶν κυριωτέρων εἰς τοιαύτας περιστάσεις παραμυθιῶν.

Η φρόνησις, ή καρτερία καὶ πάσαι αἱ κατὰ θεόν δρεται εἰς τοιούτους μάλιστα καιροὺς κατερχίνονται. Ανδρίζου λοιπὸν, ἀγαπητὲ, κατὰ

πάντων τῶν ἐναντίων, καὶ ἔσο βέβαιος, διὰ νικητῆς ἀναδεικνύμενος θέλεις μάθει ἐμπράκτως νὰ ἐκτιμᾶς, ὃς πρέπει, τὸ κατὰ Θεὸν φρονεῖν καὶ πολιτεύεσθαι.

Ἐν Λονδίνῳ, 1843,
ο φίλος καὶ ἀδελφός σου
Ιανουαρίου 14.
Ο. ΚΑΪΡΗΣ.

Ἡ κατωτέρω ἀφήγησις ἀπεσάσθη ἐν τοῦ ἀπὸ δὲλγων ἡμερῶν δημοσιεύθεντος ὅ τόμου τῆς *Historie d'un crime* τοῦ Βίκτωρος Ούγγων, ἡς ὁ α' τόμος εἶνε ἥδη, ἀλλ' ὅρι ἀπὸ πολλοῦ χρόνου, ἐκδεδομένος. Ἐν τῷ διελιό τούτῳ κλείνως ποιητὴς πραγματεύεται τὰ κατὰ τὴν τέλεσιν τοῦ πραξικοπατος τῆς 2 Δεκεμβρίου, δι' οὗ ἀνήλθεν ἐπὶ τὸν θρόνον τῆς Γαλλίας Ναπολέων ὁ Γ' καὶ τὰ μετ' αὐτῷ μέχρι τῆς καταλύσεως τῆς αὐτοκρατορίας. Ὁ α' τόμος περιλαμβάνει δηλαδὴ ἡ ν. Ἐν ἐδραν καὶ τὴν Πάλην, ὁ δὲ γαγγίν Σφαγὴν, τὴν Νίκην καὶ τὴν Πτώσιν. Ω; δειγμα τῆς λαμπρότητος τοῦ ἔργου τούτου, διπερ ἀμιλλάται πρὸς τὰ ἄλλα τὰ γνωστὰ τοῦ αὐτοῦ περικλεοῦς συγγραφέως, παρέχομεν τοῖς ἀναγνώσταις τῆς *"Εστίας"* τὸ Σεδάν. Εὐχόμεθα ἡ ἀπεχνώς ἡμῶν μεταγλώττισις νὰ μὴ ὀψράνῃ τὸν τηλασγή λόγον τοῦ ποιητοῦ.

Η ΜΑΧΗ ΤΟΥ ΣΕΔΑΝ

Α'

Ἐπανηρχόμην ἀπὸ τῆς τετάρτης μου ἔξοριας ἔξοριας ὅχι πολὺ θαρείας, ἐν Βελγίῳ. Ἡμεθα εἰς τὰς τελευταίας ἡμέρας τοῦ Σεπτεμβρίου 1871. Εἰσηρχόμην εἰς τὴν Γαλλίαν διὰ τῶν μεθορίων τοῦ Λουξεμβούργου. Ἐν τῇ σιδηροδρομικῇ ἀμάξῃ μὲ εἶχε καταλάβει δὲ ὑπνος. Αἴρηντος ἐστάθη ἡ ἀτμάμαξα καὶ τὸ τίναγμα ἐκείνο μὲ ἔξύπνισεν. *"Ηνοιξα τοὺς ὄφθαλμούς.*

Τὸ τοπεῖον πρὸ τοῦ δόποιου εἶχε σταθῆ διδηρόδρομος ἦτο γοντευτικόν.

Ἐδρισκούμην εἰς τὸ ἡμίφως ἐκεῖνο τοῦ διακεκομένου ὕπνου αἱ ἴδεαι μου, ἀδιάκριτοι καὶ συγκεχυμέναι, σηνερα ἔτι οὖσαι, ἐκυμαίνοντα ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ τῆς πραγματικότητος· κατειχόμην ὑπὸ τοῦ ἀστρίστου ἔκεινου θάμβους, διπερ καταλαμβάνει τὸν ἀνθρωπὸν ἄμα ἔξυπνηση.

Διαυγής ποταμὸς ἔρρεε πληησίον εἰς τὸν σιδηροδρόμον περὶ νῆσον πρασίνην καὶ χαράν ἀποπνέουσαν. Ἡτο τόσον πυκνὴ ἡ φυτεία, ὡςτε αἱ νῆσαι αἱ ἐπιβαίνουσαι ἐκεῖσε, ἐγώνοντο ἐντὸς τῆς πρασινάδος καὶ ἐγίνοντο ἀφανῖτοι. Ο ποταμὸς διηθύνετο ἀνὰ τερπνὴν κοιλάδα, ἡτις ὀμοίοιςε πρὸς κῆπον. *"Ησαν μηλέαι ἐκεὶ ὑπομηνήσουσι τὴν Γαλάτειαν.*

Ημεθα, ὡς εἶπον, εἰς ἓντος ἐκ τῶν μηγῶν ἐ-

κείνων τῆς ἴσημερίας, καθ' ἄγ αἰσθάνεται τις τὸ θέλγητρον τῆς ληγούστης ὥρας τοῦ ἔτους· ἀν δὲ χειμώνιον εὐρίσκεται περὶ τὰ τέλη του, ἀκούεις ἐρχόμενον τῆς ἀνοίξεως τὸ ἄσμα, ἀν τὸ θέρος σύννενται, διακρίνεις εἰς τὸν δρῖζοντα τὸ μειδίαρχον τὸ ἀδρίστον τοῦ φθινοπώρου.

Οἱ ἄνεμοις κατεπράΐνεις καὶ καθίστα ἀρμονικοὺς τοὺς γλυκεῖς ἐκείνους ἔχοντες, οἵτινες ἀποτελοῦσι τὸν φύθυρον τῆς πεδιάδος. Τὸ ἀπήγημα τῶν κωδωνίσκων ἐνδύμιζες ἔτι κατεβακάλει τὸν θόμον τῶν μελισσῶν συνητῶντο πρὸς τοὺς πρώτους βότρυας αἱ τελευταῖαι χρυσαλλίδες. Εἶναι κρῆμα ἡ ὥρα αὕτη τοῦ ἔτους χαρᾶς ἐπὶ τῇ ζωῇ καὶ λύπης ἀσυνειδήτου διὰ τὸν μετ' ὀλίγον θάνατον. Ἡτο ἀνέκρουστος ἡ ἡδύτης τοῦ θάλπους τοῦ ἡλιακοῦ. Ἐβλεπες ἐκεὶ λαμπρὰς γκίσας, ἃς εἴχε διασχίσει τὸ ἄροτρον καὶ στέγας ἐντίμους γεωργῶν, ἐβλεπες τὰ δένδρα νὰ σκιάζωσι τὴν χλόην ἥτις ἐξετείνετο ὑπὸ τοὺς οἰλάδους των. Ἐμπολῶντο οἱ θέες ὅπως εἰς τὰ Γεωργικὰ τοῦ Βιργιλίου καὶ ἔγρυσωνον αἱ ἡλιακαὶ ἀκτῖνες τὸν καπνὸν τὸν ἀποθράσκοντα ἀπὸ τῶν ἀγροτικῶν οἰκίσκων. Ἡκούοντο μακρὰν ῥυθμικῶν κροτοῦντες ἄκμωνες ἐμιγνύνετο δὲ ῥυθμὸς τῆς ἐργασίας πρὸς τὴν ἀρμονίαν τῆς φύσεως. Ἔγω ἐσυλλογιζόμην. Ἡτο ἥσυχος καὶ θαυμασία ἡ πεδιάς· ὁ γλαυκὸς οὐρανὸς ἐπερείδετο ἐπὶ χαρίεντος κύκλου λοφίσκων. Ἡκούετο μακρὰν τῶν πτηνῶν τὸ κελάδημα καὶ πλησίον μου αἱ φωναὶ τῶν παιδίων ὡς δύο ἄσματα ἀγγέλων ἀναμίξῃ. Ἡ γενικὴ διαύγεια εἴχε περιβάλει καὶ ἐμὲ καὶ διήγειρεν αὐγὴν ἐν τῇ ψυχῆ μου ἡ χάρις ἐκείνη καὶ ἐκείνο τὸ μεγαλεῖον.

Αἴρονται ἡρώτησέ τις τῶν συνοδοιπόρων·

— Τί μέρος εἶναι τοῦτο;

— Άλλος δέ τις ἀπήντησεν·

— Τὸ Σεδάν.

Ἐφρικίασα.

Ἡτο λοιπὸν τάφος ὁ παράδεισος ἐκείνος.

Ἐστράφην καὶ παρετήρησα. Ἡτο στρογγύλη ἡ κοιλάς καὶ βαθυούλη ὡς κρατήρ. Ὁ ποταμὸς σκολιὸς καὶ ἐλικοειδῆς μοὶ ἐφάνη ὡς ὄφις. Οἱ ὑψηλοὶ λόφοι ὑπερτείμενοι δὲ εἰς ἐπὶ τοῦ ἄλλου περιεκύλων τὸ χωρίον ὡς τριπλοῦν ἀπόρθητον τείχος. Ἄν εἰσῆρχεσσο ἐκεὶ ἔμενες διὰ παντὸς κεκλεισμένος. Ἡ ἀνιαρὰ ἐκείνη χλόη ἐνδύμιζες ἡτο προέκτασις τοῦ Μέλανος Δρυμοῦ, ἥτις κατελάμβανεν ἀπαντὰ τὰ ὑψώματα καὶ ἐχάνετο εἰς τὸν δρῖζοντα ὄχτις μπερμεγέθης παγίς, ἥν δὲ τὸν ἀδύνατον νὰ διαφύγῃ. Ὁ ἡλιος ἔλαμπε, τὰ πτηνὰ ἐκελάδουν, οἱ ἀμαξηλάται διήρχοντο συρίζοντες· ἥσαν ἐδῶ καὶ ἐκεὶ προβατα, ἀρνία, περιστεραί. Ἐφρισσον καὶ ἐψιθύριζον τὰ φυλλώματα. Τὰ χόρτα ἥσαν πλήρη ἀνθέων. Ἡτο φοβερόν.

Ἐνόμιζον δὲ τὸν ἔβλεπον ἐπὶ τῆς κοιλάδος ταύτης τρέμουσαν τὰν πυρίνην ῥυμφαίαν τοῦ ἀγγέλου.

Ἡ λέξις αὕτη, Σεδάν, ἡτο δὲ ἐμὲ ὡς νὰ ἐσχίζετο τὸ παραπέτασμα. Τὸ τοπεῖον κατέστη αἴρηνης τρχιγκόν. Οἱ ἀδριστοὶ ἐκείνοις ὀφθαλμοὶ, οὓς ὁ φλοιὸς συγματίζει ἐπὶ τοῦ κορμοῦ τῶν δένδρων ἐκύτταζον τί; Κάτι τι φοβερὸν καὶ μυστηριώδες.

Ἐκεὶ λοιπὸν, ἐκεὶ, πρὸ δεκαποιῶν περίου μηνῶν, εἴχε καταλήξει τὸ τερατῶδες σύμβαρα τῆς Λευκέμβριου. Φρικώδης πτῶσις.

Τὰ ζοφερὰ τῆς μοίρας δρομολόγια εἶναι ἀδύνατον νὰ τὰ μελετήσῃ τις χωρὶς νὰ αἰσθανθῇ ἐνδύμυχον, ἐγκάρδιον στενοχωρίαν.

Β'

Τῷ 31 Αὐγούστου 1870 εὑρέθη μὲν στρατιὰ συνηγμένη καὶ σχεδὸν μαζευμένη ὑπὸ τὰ τείχη τοῦ Σεδάν, εἰς τὴν θέσιν τὴν καλούμενην τὸ βαθυόλωμα τοῦ Givonne. Η στρατιὰ αὕτη ἡτο ἡ γαλλική· εἰκοσιεννέα ταξιαρχίαι, δεκαπέντε μεραρχίαι, τέσσαρα σώματα, ἐννεανηκοντακισχίλιοι ἄνδρες. Καὶ εὑρέθη ἐκεὶ ἡ στρατιὰ ἐκείνη χωρὶς νὰ ἔχειρη τις διὰ τις χωρὶς τάξιν, ἀσκόπως, ἀναμίξῃ, ὥσαν δὲ σωρὸς ἐκείνος τῶν ἀνδρῶν νὰ ἐρρίπτετο εἰς τὸ μέρος ἐκείνο διὰ νὰ παταχθῇ ὑπὸ παμμεγέθους χειρός.

Οὐδεμία ἀμεσος ἀνησυχία ἐφέβιζεν ἡ τούλαγιστον ἐφαίνετο δὲ τὸ ἔρδοντας τὸν στρατόν. Ἐνόμιζον δὲ τις οἱ πολέμιοι ἥσκαν ἀκόμη πολὺ μακράν. Υπολογίζομένης τῆς στρατιωτικῆς πορείας εἰς τέσσαρας λεγάτας τὴν ἡμέραν, δὲ ἔχοδος ἀπειχεῖ τριῶν ἡμερῶν ὁδόν. Οὐδὲν ἡτον πρὸς τὸ ἐσπέρας οἱ ἀρχηγοὶ ἔλαβον συνετάτινα στρατηγικὰ μέτρα. Τὸ Σεδάν καὶ ὁ Μώσας ἡσάφαλτον τὰ νῦτα τοῦ στρατοῦ, δύο δὲ μέτωπαν ἐν παρατάξει ἐποποθετήθησαν ἵνα προστατεύσωσιν αὐτὸν ἐκ τῶν ἔμπροσθεν. Τὸ δὲ τῶν μετώπων τούτων ἀπετελεῖτο ὑπὸ τοῦ 7 σώματος, ὑπὲρ κατετέχει τὸ διάστημα τὸ μεταξὺ Φλοάν καὶ Givonne, τὸ δὲ ἄλλο ὑπὸ τοῦ 12 σώματος ἀπὸ Givonne εἰς Βαζέιλ· ἐσχηματίζετο τοιούτορόπως τρίγωνον, οὗ δὲ Μώσας ἡτο ἡ ὑποτείνουσα. Τὸ 12 σώμα συγκένειτο ἐκ τριῶν μεραρχιῶν ὑπὸ τοὺς στρατηγοὺς Λακρετέλλην, Λαρτίγην καὶ Βόλφ εἰς γραμμὴν παρατεταγμένων καὶ ἔχονταν μεταξὺ τῶν ταξιαρχιῶν τῶν τὸ πυροβολικὸν, καὶ ἐκ τῶν δύο μεραρχιῶν τῶν στρατηγῶν Ηετλ καὶ Λεριτέρ, μαζευμένων ὅπισθεν εἰς δύο γραμμάτες. Λί δύο αὖται μεραρχίαι ὑπεστήσαν τὰς τρεῖς ἄλλας, διὰ δὲ γραμμὴν εἴχεν εἰς μὲν τὸ δύο ἄκρο τὸ Givonne καὶ τὸ Βαζέιλ εἰς δὲ τὸ κέντρον τὸ Δαιγνύ. Ο στρατηγὸς Λαζέρην διώκει τὸ 12 σώμα.

Τὸ 7 σώμα τὸ διώκει δὲ στρατηγὸς Δουατή, δὲν εἴχε δὲ τὸ σώμα τοῦτο περὶ δύο μεραρχίαις ὑπὸ τοὺς στρατηγοὺς Δυμών καὶ Γιούρετον καὶ ἐσχηματίζει τὸ ἔτερον μέτωπον τῆς παρατάξεως τὸ πρωτορισμένον νὰ καλύπτῃ τὸν στρατὸν, ἀπὸ Givonne εἰς Φλοάν πρὸς τὸ μέρος τοῦ Ιλ-

λο. Τὸ μέτωπον τοῦτο ἡτο σχετικῶς ἀδύνατον, διότι ἡτο ἀγορικὸν πρὸς τὸ μέρος τοῦ Givonne καὶ ἐπροστατεύετο μόνον πρὸς τὸ μέρος τοῦ Μώσα ὑπὸ τῶν δύο μοιρῶν πρὸς τὸ μέρος τοῦ Μεργαρίτα καὶ τοῦ Βονιαλίν καὶ ὑπὸ τῆς ταξιαρχίας Γουνούρα, ἡτος εἴχεν ὅπισθεν τὸ Φλοάν. Ἐν τῷ μέτωπῳ τοῦτο ἡτο σχετικῶς ἀδύνατον, διότι ἡτο ἀγορικὸν πρὸς τὸ μέρος τοῦ Givonne καὶ τοῦ Μεργαρίτα καὶ τοῦ Βονιαλίν καὶ τοῦ Δυνάμεων τοῦ Σεδάν, καὶ τὸ 1 σώμα, τὸ δὲ νῦτα τοῦ διὰ σώματος τὰ ἡσάφαλτον τὸ Σεδάν. Τέσσαρες μεραρχίαι, ἐκάστη εἰς δύο γραμμὰς παρατεταγμένη, διοικούμεναι ὑπὸ τῶν στρατηγῶν Λεριτέρ, Γραναίμη, Γώλ καὶ Κονσεδύμενή, ἐσχηματίζονται εἰς εἰδός ἱππείου πετάλου ἐστρατηγικόν πρὸς τὸ Σεδάν καὶ συγάπτοντος τὸ πρῶτον τῆς παρατάξεως μέτωπον πρὸς τὸ δεύτερον. Η μοίρα τοῦ Μισέλ ἐπροστάτευε τὸ 1 σώμα, τὰ δὲ νῦτα τοῦ διὰ σώματος τὰ ἡσάφαλτον τὸ Σεδάν. Τέσσαρες μεραρχίαι, ἐκάστη εἰς δύο γραμμὰς παρατεταγμένη, διοικούμεναι ὑπὸ τῶν στρατηγῶν Λεριτέρ, Γραναίμη, Γώλ καὶ Κονσεδύμενην γὰρ γενεντρώσῃ τὰς ἐνεργείας του καὶ ἐγγόνι καὶ μόνου σημείου, οἷον τὸ Σεδάν. Ἐνόμιζον δὲ τοῦ φρίγκηψ διάδοχος τῆς Σαξωνίας ἐλαύνει πρὸς τὸ Σιαλῶν, δὲ τῆς Πρωσίας πρὸς τὸ Μέτζο· δὲν ἔχειρον τίποτε περὶ τοῦ στρατοῦ τῶν πολεμίων, οὔτε ποτὲ εἶναι τὸ σχέδιόν του, οὔτε ποτὲ ὅπλισμόν του, οὔτε τὸ πληθύς του. Ἐκκριμον ἀρχησιν ἀκόμη τοῦ Γερμανού Λαδόφρου ἡ τῆς τοῦ Φρειδερίκου τοῦ Β'; δὲν ἔχειρον. Ήσαν θέσαιοι δὲ τοῦ μετάτινας οἱ έδηδομάδες θά της θέρανον εἰς τὸ Βερολίνον. Α! δὲ γερμανικὸς στρατός! παιγνίδια. Ἐνόμιζον δὲν είρειρον τῶν πόλεμον ἐκείνον καὶ φάντασμα τὴν γερμανικὴν στρατιάν.

Κατ' αὐτὴν δὲ ἐκείνην τὴν νύκτα ἐν ἡ ἐκοινωντο ὁ γαλλικὸς στρατός, συνέθειν τὰ ἔξτης.

Γ'

Εἰς τὰς δύο παρὰ τέταρτον τῆς πρωΐας, ἐν τῷ στρατηγείῳ τοῦ Μουζών, δὲ γρίγκηψ διάδοχος τῆς Σαξωνίας Αλβέρτος ἔθετεν εἰς κίνησιν τὸν στρατὸν τοῦ Μώσα· ἡ βασιλικὴ φρουρὰ ἀνέλαμβανεν ἐν τάχει τὰ ὅπλα, δύο δὲ μεραρχίαις διηημύνοντο δὲ μὲν πρὸς τὸ Βιλλέρ Σεργαλί, δὲ πρὸς τὸ Φρανσεσέλλ. Ἡκολούθει τὸ πυροβολικὸν τῆς φρουρᾶς.

Κατὰ τὴν αὐτὴν στιγμὴν ἀνελάμβανε τὰ ὅπλα τὸ 12 στρατηγικὸν σώμα καὶ διὰ τῆς μεγάλης δόδου πρὸς νότον τοῦ Δουζήν ἐπληγίας πρὸς τὸ Λαζεκούρ καὶ ἔλαυνεν ἐκείθεν πρὸς τὴν Μουζέλλην· τὸ 1 βασιλικὸν σώμα ἔλαυνε πρὸς τὸ Βαζέιλ ὑποδομήσαντον δὲ μὲν μιᾶς μοίρας πυροβολικοῦ τοῦ 4 σώματος. Τὸ λοιπὸν τὸ προειδόν τοῦ τί πράξωμεν ἐκάστωμεν εἰς τὰ ἔσχατα; Εἰς μερικὰς περιστάσεις τὸ σκέπτωμεθαν περὶ τοῦ τί θά πράξωμεν εἰς τὴν ηλικίαν της ησαν πρὸς τὸ προσδοκήν τὸ ἀτύχημα. Πάντες λοιπὸν ἐκ συμφώνου ἥσαν ἡσυχοί.

Ἐὰν ἀνησυχουν ἡδύναντο νὰ κόψωσι τὰς γεφύρας τοῦ Μώσα, ἀλλ' οὐδεὶς ἐσκέψθη περὶ τούτου. Ο ἔχθρος ἡτο μακράν. Τὸ ἔλεγον δὲ ἀγορικόν πρὸς τὸν Μεργαρίταν ἐπὶ τῆς δεξιᾶς σχετικής προδήλωσης περὶ τοῦ πατριαρχίας της τροπής οἵτις προστέθη τὸν πρωτέρων εἶναι ίσον πρὸς τὸ προσδοκήν τὸ ἀτύχημα. Πάντες λοιπὸν ἐκ συμφώνου ἥσαν ἡσυχοί.

Ο στρατὸς ἐστρατοπεδεύμενος καὶ ἀναμίξῃ ὀλίγον, διὰ εἴπομεν, ἐκοιμήθη ἡρεμος καὶ διῆλην.

Κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν ἐν τῷ στρατηγείῳ τοῦ

